

Festsång

för Chor och Orchester

afsjungen vid Akademiska Minnesfesten den 11 Jan. 1851,

i anledning af H. K. H. Thronföljaren ALEXANDER NICOLAIEWITSCHS tjugufemåriga förvaltning af Kanslersembetet.

Förord till den elektroniska utgåvan

Under arbete...

FESTSÅNG.

Ord af F. CYGNÆUS.

1. Den dag du anat ej blott grytt, den nåd de ren sin middags höjd, och nattens skuggor skrämda flytt, för segerropens höga fröjd Ur Finlands barm det ljuder djerft, sin del det icke vårdat blott, men ljusets gnistror som det ärft, kring land och folk det troget sått, Men ljusets gnistror som det ärft, kring land och folk det troget sått.

2. Och uti detta ädla ljus Ett namn står högst i högtidsglans; Af detta jubelstormens brus Bärs upp en minnets hyllnings krans Ditt namn det, ALEXANDER, är Så dyrt för oss, så vördadt, kärt: Dig Minnet kransen tacksamt bär För godt, väl mer än lifvet värdt Dig Minnet kransen tacksamt bär För godt väl mer än lifvet värdt.

3. Haf tack för frofast, storsint hägn, Af Vetan de och Sanning rönt! Som dagens sken, som arlaregn Ur fälten lyfta blommor skönt, Så vid Din kärleks milda blick En stråle af Ditt sinnes ljus Ur själ och hjertan frukten gick, SOm sist blir qvar, då allt är grus. Ur själ och hjertan frukten gick, Som sist blir qvar, då allt är grus.

4. Hvad vore väl all handlings glans, Hvad sjelfva hjelterarmens kraft Om Sång och Saga ej till hands Som vapendragare de haft! De vissna skulle, härjas snart Som hjeltens svärd af rosten tärs; Men ryktets vingar få sin fart, Då det af Sång och Saga bärs Men ryktets vingar få sin fart, Då det af Sång och Saga bärs.